

התודה היתה באה פרק שמיני מנחות פא.

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. יִדְּיוֹ תְּבַאֲיָנָה אֶת אֲשִׁי
 וְאֶת הַחֹלֶב עַל הַחֹזָה
 יִבְאֲנֻנִי אֶת הַחֹזָה לְהַצִּיף
 אֶתוֹ תִּנּוּפָה לִפְנֵי יְיָ
 וּקְרָא וְלֹא
 2. טוֹב אֲשֶׁר לֹא תִדָּר
 מִשִּׁתְּדוֹר וְלֹא תִשְׁלֹם:
 קִהְלָה הָדָד

הגהות הב"ח

(א) גמ' הא היא וולדה תודה :
(ב) רש"י ד"ה ענין אחר וכו'
יש ספק ביד כהן לאוכלן
זיום אחד ובעלים יכולין
כל"ל ומציבות אצל הכהן דליכא
לכהנים גמחה :

מוסף רש"י

[illegible]

וְכִי מִפְּרִיעַן מִחֲלֹה. שׁוּם קִרְבֵּן לֵב מִנֶּחֱ
וְכֹמֶר. הוּא חֲזִיב לָקוֹת אֲרֻבְעִים עַל אֶרֶץ
הַיַּבֶּשׁה מִמֶּנּוּ וְכֹסֶפֶת וְכֹסֶפֶת אֵל הָאֲרֻבְעִים וְחַל אִם
דָּבָר שָׂוָה אֶשְׁכּוּר וּמַחֲמִידִים מִתְּלוֹת: אִם אֵל
לִחְמוֹת הַעֲשׂוֹה הַזֶּה קִדְּשׁ הַלֵּהם בְּשִׁשִּׁיטָּה
פְּלִאִי אֲמַלִּי לֵב עֵצִי דִקְדַּשְׁתִּי מִעֲמֻלָּה:
וְלִיחִי לֵהֵם וְכו' וְדִקְדַּשְׁתִּי אֶל יוֹי מִטְּשִׁין
לְעֹשֶׂה לִיחִי לִיחִי פִלְסוֹ וְיִיחָה חוֹל מִלְחָמָה
הַעֲשׂוֹה בְּיָתִי פִלְסוֹ מִתְּלוֹת שְׂמֻדָּקָה
בְּשִׁשִּׁיטָּה הַנֶּחֱשׁ וּפְלִיטָה הִיא מִתְּלוֹה דִּהּ
חוֹלִין לִיכָא אִשְׁכּוּרֵה דִּהּ אֵל נִגְמָנָה לְעֹשֶׂה:
שְׂמֻס דִּרְאִלָּה אֲרֻבְעִים. מְלוֹת דִּתְרוּמָה
שְׂמֻרָה לְהֵיךְ וְכֵל מִקֹּס מִתְּלוֹת הַלֵּהם
לְמַעַלְמָה וְאִרְךְ לְעֹשֶׂה בְּשִׁשִּׁיטָּה בְּמִקֹּס שְׂמֻרָה
בְּשִׁשִּׁיטָּה. וְחֵי קִשִּׁי הֵא אֲשִׁמְרָה לֵעִיל (כג)
לֵב מִקֹּס שִׁיחַ לֵהם לְמַעַלְמָה וְאֲמַר
הִיכָא אֲמַר דִּ פִסָּה מִתְּלוֹלָהם אֲמַלִּי לֵב
אֲמַר מֵי מִתְּלוֹה אֲרֻבְעִים אֲמַרְוִי עֵיךְ מִיחֵלָה
לְעֹשֶׂה דִּתְרִיחִין מֵי לֵעִיל (ד) לְפָנִי כִּי מִטְּשִׁין
בְּשִׁשִּׁיטָּה וְתוֹרָה הִיא בְּכָל שְׂמֻדָּה: קְטִילָה
חוֹלִין לְעֹשֶׂה. שְׂמֻס מִתְּלוֹה הִיא: וְלִיחִי
שְׂמֻסִּים. מְלוֹת וְלִיחִיחִי מִתְּלוֹת חֲרִיבִי וְיִחָנָה
וְלִיחִיחִי שְׂמֻדָּה שְׂמֻדָּה חוֹלִין לְעֹשֶׂה
נִגְמָנָה: וְלִיחֵא אִךְ כִּי וְלִיחֵא אֲרֻבְעִים
שְׂמֻסִּים. וְהִי שְׂמֻדָּה דִּרְוּחֵי אֵל הִי
לְחִיחֵא שְׂמֻדָּה יִיחִיחֵי חוֹלִין בְּשִׁשִּׁיטָּה מִיחֵא
דִּהּ אִךְ דִּקְדַּשְׁתִּי תוֹרָה הִיא הוּא שְׂמֻ
תְּלוֹת וְתוֹרָה וְתוֹרָה מִתְּלוֹת וְחֵי אִךְ הִי
דִּקְדַּשְׁתִּי מִתְּלוֹת וְחֵי הוּא אֵלָּה מִתְּלוֹת
הִי שְׂמֻדָּה לִיחִיחֵא מִיחֵא מִיחֵא מִיחֵא וְחֵי
הוּא חוֹלִין בְּשִׁשִּׁיטָּה: וְאֲשִׁיחֵא אֲרֻבְעִים
שְׂמֻסִּים דִּקְדַּשְׁתִּי מִתְּלוֹת אֲרֻבְעִים בְּכָל

בגדלים דרכן איז ראה לאכול בי אס
ארבעה דעכור שמא איז כאן אלץ מודה
לחם וזין לאכול בי אס ארבעה מזה
(¹) והבעלים נמי מושהין שמא שמיין מרות
זו וכל שמונה קדשות ומנאל איתן ארבעה
חלות אצורים. ועלין דלחמינן י לא ליקום
לחולין ליכא למימר ממשעם צבאליה
לרבעים דהאם ליכא חלון ארבעים חלות
וממה נפסק אית ליה לפסודי' דל תרומה
אלא הכא דרבעים (²) עיי חלות איכא למימר
לרבעים שלח לנזרך כי וקא ממעט
לבעים צבאליה לרבעים: ענין אשר
דקא ממעט צבאליה לרבעה. דלוי עמלא
היכא ליכא אלץ חד קרבן יא יקדשו מ'
מרת שמויין אשר נאכלין לבעים ויין
אמור ודחק כולוהו נאכלין לבעים ויין
ליכא אלץ ארבעה יא אכל ספק (³) ציד
ואכלון ויין אחד יא אכל ספק (⁴) ציד
לבעים שמוה (⁵) וכל בעלים יטילין להאכלי
מתקן לכל מי שיריז ולא אחו לדי שריפה
אלא יא שמונה לבעים כי דאין נאכלין
אלא לבעים ובעים ובעים דלגת לא
מזו אכלי לכולוהו שמונה ציוס אחד והוי
המותר צבאליה ושנאל לא הוי אכל מודה
לא יא מזה אכל אצורים וליה דהאם אכל

[illegible]

וְכִי מִפְּרִי־הַחֵלֶל לְמִסְכֵּי־הָאֶרֶץ לְשׂוֹם [קֶרֶן]
עַמִּי מִיּוֹרֵי הָרִבּוּעִים בְּחִפְזֵי־הַמָּוֶה
לְעֵלֹל דֹּלָרָם. לְעֵלֹל בְּחָפְזֵי הַמָּוֶה [מִן] הַמָּוֶה
דִּקְרִי־לֵךְ [עַל] מִן מִסֵּה מִסֵּה וְלֹאֵם לְרִבּוּעֵי
הָאֶרֶץ מְלֻמְלָמָה וְעוֹד תֵּמָה בְּחֵ"חַ גְּבִי תִּסְמַח
לְחֹלֶת מִסְכֵּי הָאֶרֶץ לְפָנֶיךָ ה' וְלִקְרֹאֵם לֵךְ
לְחִזְרוֹת מִסְכֵּי קִדּוּשֵׁם וְכִי כִלּוֹם שְׂמוֹתֵם
וְנִסּוּ וְשִׁיר דְּמִי וְאֶעֱבֹר חֲזוֹן כִּלְלֵם הַקּוֹן
וְלִפְנֵי לֵאמֹם מִסְכֵּי הָאֶרֶץ לְעוֹמֵם קֶרֶן
וְעוֹמֵמֵם בְּחִלְמֵם מִתְרַבֵּעַ הַרְיוּתִי דְּלִפְנֵי
מִסְכֵּם בְּחִלְמֵם מִסְכֵּם חֲלֹלִינֵם וְכִי אֲחִלְמֵם
לְכֹו מִסְכֵּי דְּקִדּוּשֵׁם. וְלֹאֵם לְמִסְכֵּי וְכִי מִפְּרִי־
דְּסִ"ח לְכֹו אֲשִׁירֹו. וְלֹאֵם לְכֹו קִדּוּשֵׁם: מִסְכֵּי
אֲשִׁירֹו אֲשִׁי מִסְכֵּי אֲלֵם כִּשְׁפֵּרֵי־הָאֶרֶץ
יִחְזֹק לֵךְ צִלְמֵם מִסְכֵּי דְּקִדּוּשֵׁם אֲלֵם מִסְכֵּם
תִּדְרֹה וְיִפְרֹשׁ אֲלֵם תִּדְרֹמֵם: וְלִיִּיִן.
בְּמִסְכֵּם: כּוֹן אֲשִׁרֹו לֵךְ הַדּוּר. לְכֹוֹם לִמֵּר
תִּדְרֹה: יִבֹּא אֲשִׁי תִּסְמַח מִן כִּתְלֵי־וָם וְכִי

אם איתא דרחוקיה ביה
יוחנן מודה היכא
כדאמרין לעיל ושמה דדוקא
חולין לעזרה דהוי אורח קמ

וכי מפרשישן תחלה למותרות יתיב רבי יצחק
בר שמואל בר מרתא קמיה דר"נ וייתיב וקאמר
ולייטי בהמה ולחם ולימא אי הך דקיימא תמורה
היא הא תורה והא לחמה ואי הך דקיימא תורה
היא הא לחמה והא תהוי תמורה א"ל ^א עניי מדי
ארבעין בבתייהו וכשר בר ^ב עילאי חלש על
לגביה אביי ורבנן וייתיב וקא אמרי אם איתא
לדר' יוחנן דאמר ^ג חוץ לחומת העזרה קדוש
לייתי לחם ולותבה חוץ לחומת העזרה ולימא אי
הך דקיימא תורה היא הא לחמה ואי לא ליפוק
לחולין משום דאיכא ארבע להניף היכי ליעביד
^ד לנפינהו אבארי? לפני ה' כתיב גוואי קא
^ה מעילי חולין לעזרה הלכך לא אפשר מתקין
לה רב שישא כריה דרב אידי אם איתא
לדחוקיה דאמר ^ו קדשו ארבעים מתוך שמונים
לייתי בהמה ולייתי שמונים בהדה ולימא אי
הך דקיימא תורה היא הא נמי תהוי תורה
והא שמונים דתרווייהו אי הך דקיימא תמורה
היא הא תורה והא לחמה ולקדשו לחו
ארבעים מתוך שמונים משום דקא ממעט
באכילה ^ז דארבעים אמר ליה רב אשי לרב
כהנא אם איתא ^ח לדברי יוחנן דאמר הפריש
חטאת מעוברת וולדה רצה בה מתכפר רצה
בוולדה מתכפר לייתי בהמה מעוברת וימתין
לה עד שתלד ולייתי שמונים בהדה ולימא אי
הך דקיימא תמורה היא ^ט ^א (6) הא וולדה
תורה ^י היא והא שמונים דתרווייהו ואי הך
קיימא תורה היא הא נמי תורה היא והא

שמונים דתרווייהו הוא והאי ליהוי מותר דתתור
רבי יוחנן אם שיירו משוייר דלמא אם שיירו
יוחנן ¹ דאמר אדם מתכפר בשבח הקדש רב
רב דימי בריה דרב הונא מרמזהוריא לרבינא
וליתיי בהמה אחריתי וליתיי שמונים בהדה וכו'
הני תרתי תודות והא שמונים דתרווייהו ואי ק
עלי נמי ליהוי תודה והא שמונים דתרווייהו
² התורה אמרה ³ טוב אשר לא תדור משתדור
ולינודור בתחילה: **מתני'** האומר ⁴ 'הרי עלי ת

[illegible]

רש"י בת"י

[illegible]

אם איתא דדחוקיה ב', בזמן נקט אם איתא דהא אפי' רבי יוחנן מודה היכא דאמר ליקדשו ארבעים מתוך שמונים כדאמרין לעיל ושם דדוקא היכא ^א דלא מיכוין כדאמר (נר) לייטי חולין לעזרה דהוי זורק קרבן ^ב ואיכא בינייהו ארבעים דודאי הוו

תורות יתיב רבי יצחק
מיה דר"נ ויחיב וקאמר
א' הך דקיימא תמורה
והא י' הך דקיימא תורה
תמורה א"ל ע"י מרי
רוב ב' עילא חלש על
וקא אמרי א' איתא
לחומת העזרה קדוש
לחומת העזרה ולימא אי
א' לחמה ואי לא ליפוך
בע להניף הכי ליעביד
י' ה' כתיב גוואי קא
דבר לא אפשר מתקין
רוב אידא א' איתא
אורבועים מתוך שמונים
וגונים בהרה ולימא אי
הא גמי תיהוי תורה
א' הך דקיימא תמורה
לחמה וליקדשו להו
משום דקא ממעט
דור ליה רב אשי לרב
י' יוחנן דאמר הפרישי
ציה בה מתכפר רצה
ציה בה מעוברת וימתן
מונים בהרה ולימא אי
יא ב' (ה) הא וולדה
ים דתרווייהו ואי הך

תורה

הוא ליהיו מותר תורה אמר ליה מאן לימא לן דאמר
דבין דלמא אם שייור אינו משייור והינו "מעמא דרבי
וכפר בשבח הקדש רבינא אקלע לרמהוריא אמר ליה
רבינא מרמהוריא לרבינא ולית' בהמה ולימא הרי עלי
לית' שמונים כהדה ולימא אי קך דקימא תמורה היא
שמונים דתרייהו ואי קך דקימא תודה היא והא דאמרי
הא שמונים דתרייהו ואידך תהוי לאחריות אמר ליה
גשר לא תדור משתדור ולא תשלם ואת אמרת ליקום
האומר "הרי עלי תודה ביא היא ולחמה מה החולץ
תודה

עין משפט
נר מצוה

לֹא אֶמְיִן פֶּעַם מֵהַלְּ
מַעֲהָרָה הַלְּכָה נָו:

רבינו גרשום

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]